

RELAT- Premi LLEGIM CIÈNCIA (PLLC) - Curs 2016/17

Novel·la: ROCA, M. Carme. *La ciutat oblidada*. Ed. Columna, 2008.

UVic-PLLC - <http://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/>

Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu a la novel·la

Just a les dotze de la nit, quan el centre ja estava més calmat i no es veia quasi ningú pels passadissos, en Nikolai va dirigir el seu pas cap a la sala secreta on havia quedat amb en Kovtunenکو una hora abans. Malauradament, a dos metres de la porta, va topar amb la Burakova. Ell no sabia com actuar davant la situació a la qual es trobava exposat, però el que tenia molt clar era que no es deixaria seduir per aquella doctora creguda i dotada d'un cos espectacularment bell. Al mateix temps, ve veure com la Irina i en Kovtunenکو s'escapolién per la porta entreoberta de l'habitació de la caldera i desapareixien del centre a través d'una caixa metàl·lica incrustada a la paret, molt semblant a un petit ascensor. Dit en altres paraules, va presenciar com l'abandonaven, deixant-lo indefens en mig de tota aquella gent egoista. Acte seguit, en Nikolai va rebre un tret al pit i totes les seves preocupacions i dolors van quedar reduïts a un. Quan per fi es despertà, observà el seu voltant i s'adonà que es trobava estirat en una sala forense, envoltat de tres cadàvers! En aquell precís instant va adonar-se que el líquid que s'havia injectat una hora abans li havia servit per sobreviure i ara jugava amb un avantatge impressionant davant els membres del CIRU, ja que tots ells es pensaven que estava mort. No li va caldre gaire temps per aixecar-se i fugir d'aquella cambra poc acollidora. Seguidament, va dirigir-se cap al laboratori amb molta cautela i, en arribar-hi, va decidir que si no podia destruir el centre des de l'altra banda dels murs, ho hauria de fer des de dins. Casualitat va ser, que en aquell precís instant entrés el "doctor X" acompanyat de la seva estimada Tània. Però encara va ser més sorprenent veure que es dirigia a ell amb la paraula "pare". En Nikolai estava astorat, quasi bé li sortia el cor del pit, quan va sentir com la noia li explicava que després de sortir del centre, en Kovtunenکو, la Irina i en Vasili li havien confessat que el secret de l'eterna joventut es trobava amagat a la sínia del parc d'atraccions de la ciutat oblidada, exactament en el material de construcció de la seva estructura.

- Bona feina filleta –va concloure el "doctor X" -. Gràcies al teu treball hem pogut verificar una de les hipòtesis més sorprenents sobre els efectes radioactius. Ara, mitjançant el rellotge creat amb el mateix metall que la sínia de Prypjat, podem retornar al passat tantes vegades com vulguem. I ja que has dut a terme la teva tasca amb tanta eficiència crec que hauries de ser la primera en provar-lo.

En sentir les darreres paraules, en Nikolai no s'ho va pensar ni un segon. Va córrer cap al "doctor X" i li arrabassà d'una revolada el petit rellotge que sostenia.

Segons més tard, el noi es trobava treballant com un "liquidador" en les aigües subterrànies de la central nuclear de Txernòbil. De seguida va entendre que ja no vivia al s. XXI, sinó a l'any 1986. Ara la seva missió n'era una altra, i consistia en protegir a totes les persones del seu voltant dels efectes radioactius de l'explosió. Qui sap, potser, fins i tot, aconseguiria salvar el seu pare...